

Gemeente Amsterdam

Bezoekadres
Amstel 1
1011 PN Amsterdam

Postbus 202
1000 AE Amsterdam
Telefoon 14 020
amsterdam.nl

Retouradres: Postbus 202, 1000 AE Amsterdam

Aan de Minister van Justitie en Veiligheid

Ministerie van Justitie en Veiligheid
Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag

Datum 29 mei 2018
Behandeld door Amsterdamse Aanpak Ondernijning – directie Openbare Orde en Veiligheid
Onderwerp Reactie op concept-wetsvoorstel wijziging van de Wet Bibob.

Zeer geachte heer Grapperhaus,

Op 11 april jl. ontving ik uw uitnodiging om te reageren op het concept-wetsvoorstel Wijziging van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Wet Bibob).

Het concept-wetsvoorstel komt gelegen nu gemeenten steeds vaker de Wet Bibob toepassen en daarbij de nodige uitdagingen ervaren. De wet heeft zijn nut bewezen bij het beschermen van de integriteit van de overheid en wordt in toenemende mate ingezet bij de aanpak van ondernijning. Het is daarom van essentieel belang dat de Wet Bibob slagvaardig kan worden ingezet. Voor een slagvaardige inzet is het noodzakelijk dat:

1. gemeenten voldoende worden toegerust om het eigen Bibob-onderzoek goed uit te voeren en zaken zelf af te doen.
2. adviesaanvragen bij het Landelijk Bureau Bibob (hierna: Bureau Bibob) tijdig en daarmee binnen de daarvoor geldende termijnen worden afgedaan.

Op beide punten ervaren gemeenten knelpunten. Een wijziging van de Wet Bibob biedt kansen om deze knelpunten op te lossen.

Om de door gemeenten in de praktijk ervaren knelpunten verder weg te nemen, doe ik namens de G4 en B5 in deze brief een aantal suggesties ter verbetering van het concept-wetsvoorstel die passen bij het door deze gemeenten gewenste ambitieniveau.

1. Politie, fiscale, en strafvorderlijke gegevens over Bibob-relaties

Met het concept-wetsvoorstel (en de wijziging van het Besluit justitiële en strafvorderlijke gegevens) krijgen gemeenten, voor het doen van eigen Bibob-onderzoek, toegang tot justitiële gegevens over financiers, aandeelhouders en leidinggevenden c.q. beheerders. Het is echter noodzakelijk dat gemeenten daarnaast ook toegang krijgen tot politie, fiscale en strafvorderlijke

gegevens ten aanzien van diezelfde derden, en tevens van personen tot wie de betrokkene (vermoedelijk) in een zakelijk samenwerkingsverband staat.

Redenen voor verruiming van de informatiepositie van gemeenten zijn:

- Enkel justitiële documentatie over Bibob-relaties is onvoldoende om met inachtneming van de beginselen van behoorlijk bestuur een goed gemotiveerd besluit te kunnen nemen, omdat altijd politie-informatie over de toedracht nodig is voor een goed gemotiveerd Bibob-besluit. Dat blijkt ook uit de adviezen van het Bureau Bibob, waarin veelal een combinatie van politie, fiscale en justitie-informatie wordt gebruikt om de conclusies te onderbouwen.
- Het verbeteren van de informatiepositie met politie -en fiscale gegevens stelt gemeenten in staat om zonder tussenkomst van het Bureau Bibob op snelle en slagvaardige wijze niet-integere partijen te weren.
- Het gevaar dat zaken over het hoofd worden gezien en daarmee niet-integere partijen onbewust worden gefaciliteerd, wordt geminimaliseerd.
- Het verder versterken van de informatiepositie van gemeenten leidt voorts tot beter afgewogen keuzes omtrent de wenselijkheid van het aanvragen van advies bij het Bureau Bibob. De adviesaanvragen zullen in kwaliteit verbeteren en het Bureau Bibob wordt niet onnodig belast.
- Gemeenten werken samen met lokale partners, waaronder politie, Belastingdienst en openbaar ministerie. Allen zijn gebaat bij het zo vroeg mogelijk weren van niet-integere partijen. Daarbij hoort ook het onderling delen van informatie. Partners hebben zich in de praktijk reeds bereid getoond om informatie, in die gevallen waarin dat proportioneel is, met elkaar te delen. Niet tijdig ingrijpen kan immers leiden tot problematiek als criminaliteit en overlast waar handhavings- en opsporingscapaciteit op moet worden ingezet.
- Gemeenten moeten in staat worden gesteld om stromanconstructies te onderkennen door het zakelijk samenwerkingsverband te onderzoeken. Bijvoorbeeld met betrekking tot personen die vergunningaanvragers begeleiden naar het stadhuis, maar op papier geen rol spelen bij de aanvraag, is het wenselijk om op lokaal niveau de politie en het OM te bevragen.

2. Verstrekking fiscale gegevens

Bij het behandelen van een aanvraag in het kader van de Wet Bibob is goed inzicht in de aard, omvang en herkomst van het vermogen van de betrokkene en diens financier onontbeerlijk. Dat inzicht is niet alleen nodig om uit te sluiten dat het geld uit criminele bron afkomstig is, maar draagt ook bij aan het inschatten in hoeverre een financier in staat is om een betrokkene daadwerkelijk te financieren. De G4 en B5 achten het wenselijk dat er een eenduidige regeling komt die directe verstrekking van fiscale gegevens tussen gemeenten en de Belastingdienst in het kader van een Bibob onderzoek mogelijk maakt. Een dergelijke voorziening zal leiden tot een slagvaardiger inzet van het instrument door gemeenten en leidt bovendien tot een verminderde belasting van het Bureau Bibob. Gedacht kan worden aan het introduceren van mogelijkheden in de Algemene Wet inzake Rijksbelastingen om financiële gegevens op te vragen bij de

Belastingdienst ten aanzien van de betrokkene (o.a. vergrijpboetes), en de financier (o.a. vergrijpboetes, diens vermogenspositie, enz.).

3. Verzamelen persoonsgegevens voor eigen onderzoek (art. 7b Wet Bibob)

In het nieuwe artikel 7b wordt beschreven uit welke bronnen persoonsgegevens mogen worden verzameld. De G4 en B5 achten deze bepaling niet nodig, omdat de bevoegdheden gegevens te betrekken al in andere wetten wordt geregeld. Hoewel het artikel wellicht niet beoogt de huidige onderzoeksmogelijkheden te beperken, is het de verwachting dat het in de praktijk tot onduidelijkheid leidt over welke gegevens wel of niet mogen worden betrokken bij een Bibob-onderzoek. Ons voorstel is daarom dat het artikel wordt geschrapt.

4. Aanvullende vragen aan de financier

Een belangrijke doelstelling van de Wet Bibob is te voorkomen dat gemeenten met vastgoedtransacties, het verlenen van vergunningen, subsidies, etc. faciliteren dat strafbare feiten worden gepleegd of crimineel vermogen wordt geïnvesteerd in de bovenwereld. De bestaande mogelijkheden om zicht te krijgen op de herkomst van de financiering zijn ontoereikend. Te meer omdat gebruik kan worden gemaakt van 'financiële stromanconstructies', waarbij niet integere financiers leningen verstrekken via personen zonder strafblad. Dringend verzoek is daarom dat gemeenten en het Bureau Bibob aanvullende vragen over de herkomst van het vermogen kunnen stellen aan de financier. Aan het uitblijven van antwoorden zouden, analoog aan artikel 4, eerste en tweede lid, Wet Bibob, consequenties moeten kunnen worden verbonden.

5. Intergemeentelijke informatiedeling (motie Kuiken) en uitbreiding artikel 11a

Vergunningaanvragers die vanwege een ernstig gevaar in een gemeente geen vergunning krijgen, horen een gelijkwaardige vergunning ook niet in een andere gemeente te krijgen. Het is onwenselijk dat iedere gemeente voor elke aanvraag eerst eigen onderzoek moet doen, zoals nu wel het geval is. Dringend verzoek is om te regelen dat de informatie uit een Bibob-onderzoek die heeft geleid tot een ernstig gevaar tussen gemeenten kunnen worden gedeeld. De G4 en B5 zijn dan ook bijzonder geïnteresseerd in de wijze waarop motie Kuiken (Kamerstuk 29911 nr. 184) inzake het intergemeentelijk delen van uitkomsten van Bibob-onderzoeken in het wetsvoorstel wordt verwerkt. In dit kader kan er ook aan worden gedacht om het Bureau Bibob een actieve rol toe te kennen om de wenselijkheid van een Bibob-procedure bij gemeenten aan te kaarten. Een mogelijkheid is het introduceren van een tip-functie voor het Bureau Bibob analoog aan de tip-functie van het OM.

Het is wenselijk om ten aanzien van derden bij het Bureau Bibob op te kunnen vragen of deze al eerder zijn onderzocht in welke hoedanigheid dan ook, en indien dat het geval is, wat hiervan de uitkomst was. In het huidige artikel 11a wordt slechts 'de betrokkene' genoemd. Het is nodig om dit in ieder geval verder aan te vullen met 'bestuurder', maar liever nog met andere relaties, zoals aandeelhouders en financiers. In de praktijk doen zich nu situaties voor waarbij een gemeente informeert naar de betrokkene (bijv. een rechtspersoon) waarover het Bureau Bibob niet eerder heeft geadviseerd, terwijl datzelfde Bureau Bibob over de natuurlijke persoon achter de rechtspersoon in kwestie (bijv. de bestuurder) in een andere gemeente een 'ernstig gevaar' advies heeft uitgebracht. Het artikel is nu dusdanig geredigeerd dat dergelijke cruciale informatie niet terecht komt op de plek waar dat wel zou moeten. Met name bij (vastgoed)concerns die werken

met een grote verscheidenheid aan verschillende vennootschappen kan niet goed worden nagegaan of er al eerder Bibob-onderzoek heeft plaatsgevonden en wat daarvan de uitkomst was. Niet-integere concerns ontspringen de dans. Om dat te voorkomen dient artikel 11a Wet Bibob te worden aangepast.

6. Definitie vastgoedtransacties (art. 1, eerste lid, onder o) en definitie betrokkene

De G4 en B5 stellen voor om de definitie van vastgoedtransacties en de betrokkene zodanig te formuleren dat alle overeenkomsten en rechtshandelingen met betrekking tot vastgoed hieronder vallen. In het verlengde daarvan zou duidelijk moeten worden gemaakt dat overeenkomsten zoals anterieure overeenkomsten ook onder overeenkomsten als bedoeld in art. 1, eerste lid, onder o vallen. Dit zou als voorbeeld in de Memorie van Toelichting kunnen worden meegenomen.

a. 'Andere rechtshandelingen'

In het concept-wetsvoorstel is het onderdeel 'rechtshandelingen' geschrapt. Het is echter zeer relevant om ook 'rechtshandelingen' onder het toepassingsbereik van de wet te laten vallen, omdat aan het sluiten van een vastgoedovereenkomst rechtshandelingen vooraf kunnen gaan en de mogelijkheid tot het doen van een Bibob-onderzoek ook in die gevallen moet blijven bestaan. Bovendien zijn gemeenten ook betrokken bij vastgoedtransacties die niet tot stand komen door middel van een overeenkomst, maar door het verrichten van een rechtshandeling. Voorbeelden daarvan zijn:

- privaatrechtelijke toestemming van een gemeente voor de overdracht of vestiging van (gebruiks)rechten met betrekking tot onroerende zaken (zie bijvoorbeeld onder b, Toestemmingsvereiste);
- het instemmen als aandeelhouder met bijvoorbeeld de toetreding door een derde partij tot een vastgoeddeelneming, c.q. de uitgifte van aandelen aan die derde partij (zie ook onder e, Vastgoeddeelnemingen);
- privaatrechtelijke toestemming voor wijziging van een zakelijk recht zoals een erfpachtrecht;
- het sluiten van anterieure overeenkomsten.

Voorts stellen wij voor om in de aanhef van artikel 1, eerste lid, onder o de zinsnede 'met als doel' te vervangen voor 'in het kader van'.

b. Toestemmingsvereiste

De G4 en B5 juichen toe dat wordt voorgesteld om het toestemmingsvereiste als bedoeld in artikel 5:91 lid 1 BW onder het bereik van de Wet Bibob te brengen. De 'toestemming' zou integraal onderdeel moeten zijn van de definitie in artikel 1, eerste lid, onder o, in plaats van opgenomen in een aparte bepaling en eveneens als voorbeeld van een 'rechtshandeling' in de Memorie van Toelichting moeten worden opgenomen.

Wellicht belangrijker om te benadrukken is dat gemeenten ook onroerende zaken uitgeven met gebruikmaking van andere rechtsfiguren dan erfpacht, waarbij zij in de meeste gevallen de bijzondere last bedingen dat bijvoorbeeld bij vervreemding van het recht aan een derde, of bezwaring van dat recht ten behoeve van een derde, toestemming is vereist van de gemeente. Deze rechtsfiguren omvatten in ieder geval, maar niet uitsluitend, vervreemdingen van

opstalrechten, overdracht en overname van verhuurovereenkomsten (artikel 6:159 BW) waarbij toestemming is vereist van de verhuurder. Ook is de rechtsfiguur van het verlenen van zakelijke en contractuele (onder)gebruiksrechten niet meegenomen in dit wetsvoorstel, denk aan het vestigen van het recht tot (onder)erfpacht, splitsing- en samenvoeging van het erfpachtrecht, toestemming voor bebouwing, inrichting en ingebruikname van het perceel, toestemming bij wijziging gebruiksbeplanning, (onder)opstalrechten en (onder)verhuur. Ook in die situatie is toestemming nodig van de eigenaar. Niet alleen het toestemmingsvereiste bij erfpacht, maar alle zakelijke rechten (erfpacht, eigendom, opstalrecht) en huurrechten dienen onder de reikwijdte van de Bibob te worden gebracht.

Het voorstel is om deze bepaling te verruimen en te scharen onder artikel 1, eerste lid, onder o.

- c. *Gemeentelijk toestemmingsvereiste bij vastgoedtransacties tussen derden (bijvoorbeeld in de vorm van kwalitatieve bepalingen/kettingbeding)*

Landelijk zijn witwassen en vastgoedfraude speerpunten in de aanpak van georganiseerde criminaliteit en ondermijning. Panden met een publieke functie, zoals horeca- of detailhandel functie, maar ook panden met een sterke uitstraling naar de directe omgeving hebben vaak een grote impact op de directe omgeving. Om criminele activiteiten zoals witwassen en vastgoedfraude in Nederland te voorkomen, zijn instrumenten nodig. De Wet Bibob is daarbij een belangrijk instrument.

In samenwerking met bonafide, integere, private eigenaren kan de gemeente het hoofd bieden tegen criminaliteit daar waar de gemeente geen partij is bij vastgoedtransacties. In dat kader heeft Amsterdam bijvoorbeeld in bepaalde gebieden bij specifieke strategische panden een gemeentelijk toestemmingsvereiste bedongen. Doel is om malafide investeringen te voorkomen en/of direct een barrière te kunnen opwerpen, nog voordat er exploitanten worden aangetrokken en vergunningen worden aangevraagd. Het gemeentelijk toestemmingsvereiste is een instrument dat wordt ingezet in gebieden die zijn aangewezen binnen het Regionaal Informatie en Expertise Centrum (RIEC) als gebieden waar een integrale aanpak van georganiseerde criminaliteit plaatsvindt. De effecten van de gebiedsgerichte aanpak, kunnen daarmee op langere termijn worden bestendigd.

Daarnaast kunnen buiten de in RIEC-verband aangewezen kwetsbare gebieden, wanneer bestuurlijke of politierapportages daartoe aanleiding geven, panden en projecten als strategisch worden aangemerkt en worden voorzien van het gemeentelijk toestemmingsvereiste. Het Bibob instrument is bij dit gemeentelijk toestemmingsvereiste vooralsnog niet van toepassing, maar dat is wel zeer gewenst. Alleen dan heeft het toestemmingsvereiste de werking zoals die zou moeten zijn; de private partij verzoekt de gemeente om toestemming voor de verkoop van een specifiek pand, de gemeente onderzoekt de potentiële koper met het Bibob instrument en verleent al dan niet toestemming voor de verkoop op basis van de uitkomsten van de integriteitsscreening. Het voorstel is om ook privaatrechtelijke toestemming voor vastgoedtransacties tussen derden, te laten vallen onder artikel 1, eerste lid, onder o.

d. *Indeplaatsstelling en niet opzegbare huurovereenkomsten*

Bij overeenkomsten waar een beperkt wettelijk kader van toepassing is om de overeenkomst op te zeggen of te ontzeggen, is het wenselijk integriteitsredenen die voortvloeien uit toepassing van de Wet Bibob mee te kunnen wegen bij het opzeggen of ontzeggen van overeenkomsten. Dit dient expliciet in de Wet Bibob te worden aangegeven. Ter illustratie: Huurders kunnen een huurovereenkomst overdragen aan derden (indeplaatsstellingsovereenkomst). Het is wenselijk om de indeplaatsstellingsovereenkomst onder het toepassingsbereik van de Wet Bibob te brengen, omdat een gemeente na een dergelijke indeplaatsstelling feitelijk met een nieuwe huurder van doen heeft, maar daarbij slechts een beperkt kader heeft om toestemming te weigeren. Gemeenten kunnen nu zelfs buiten spel worden gezet. Dat is bijvoorbeeld het geval wanneer er sprake is van een indeplaatsstelling met betrekking tot een huurovereenkomst die valt onder het regime van art. 7:290 BW (huur bedrijfsruimtes) waarbij er via de rechter indeplaatsstelling is afgedwongen. Er is dan geen sprake van een overeenkomst tussen de gemeente en de nieuwe huurder, er is alleen een vonnis van de rechter.

e. *Vastgoeddeelnemingen*

Gemeenten kunnen Publiek Private Samenwerking op het gebied van vastgoed op verschillende manieren juridisch vormgeven. Een veel voorkomende vorm daarvoor is de vastgoeddeelneming (o.a. BV, NV, BV/CV, vof, cv, coöperatie, vereniging). Het is van belang om op te merken dat de gemeente bij dergelijke samenwerkingsverbanden niet alleen een relatie of rechtsverhouding aangaat met de vastgoeddeelneming zelf, maar ook met een derde partij die in die deelneming participeert of gaat participeren; bij deze samenwerkingsverbanden heeft de gemeente er belang bij dat *beide* partijen op integriteit kunnen worden getoetst.¹ De huidige definities van 'betrokkene'² en 'vastgoedtransactie' met betrekking tot vastgoeddeelnemingen³ in het concept-wetsvoorstel sluiten hier onvoldoende op aan. Dit kan worden geïllustreerd door de volgende casusposities:

1. Voor de gemeente die wenst toe te treden tot een vastgoeddeelneming is het van belang dat niet alleen de vastgoeddeelneming waartoe zij toetreedt op integriteit kan worden getoetst, maar ook de andere (mede)participant. De definitie van 'betrokkene' in het concept-wetsvoorstel is nu te beperkt geformuleerd in die gevallen waarbij de gemeente wel een vastgoedtransactie met de vastgoeddeelneming verricht (bijvoorbeeld de uitgifte van aandelen in de BV), zonder dat de gemeente een overeenkomst of rechtshandeling aangaat met de andere participant. Op basis van de voorgestelde definitie van 'betrokkene' kan de vastgoeddeelneming wel worden gescreend, maar de andere (mede)participant in de vastgoeddeelneming niet; dat is onwenselijk.
2. Een andere casuspositie is dat de gemeente toetreedt in een vastgoeddeelneming door een vastgoedtransactie met een derde partij (bijvoorbeeld door de overdracht van aandelen in de vastgoeddeelneming). Door de beperkte definitie van 'betrokkene' kan dan

¹ Onderstaande problematiek speelt in het bijzonder indien de vastgoeddeelneming een rechtspersoon betreft.

² Betrokkene: '[red] de natuurlijke persoon of rechtspersoon met wie een vastgoedtransactie is of zal worden aangegaan'

³ vastgoedtransactie: 'een overeenkomst met betrekking tot een onroerende zaak met als doel:

[]

⁴ de deelname, met inbegrip van de vergroting, vermindering of beëindiging daarvan, aan een rechtspersoon, een commanditaire vennootschap of een vennootschap onder firma die het recht op eigendom of een zakelijk recht met betrekking tot die onroerende zaak heeft of die onroerende zaak huurt of verhuurt.'

alleen die derde (overdragende) partij getoetst worden en niet de vastgoeddeelneming waarin de aandelen worden verkregen; ook dit is onwenselijk.

Andersom is het denkbaar dat een gemeente reeds participeert in een vastgoeddeelneming en er een derde partij toetreedt door een overeenkomst of rechtshandeling met de vastgoeddeelneming (bijvoorbeeld door uitgifte van aandelen), zonder dat de gemeente een vastgoedtransactie (overeenkomst of rechtshandeling) met deze derde partij aangaat. De definitie van 'vastgoedtransactie' in het concept wetsvoorstel is thans te beperkt geformuleerd als gevolg waarvan een derde partij in de vastgoeddeelneming kan toetreden zonder dat deze door de gemeente kan worden gescreend; dat is onwenselijk.

Kortom: de definities van 'betrokkene' en 'vastgoedtransacties' dienen beter aan te sluiten bij de driehoeksverhouding die speelt bij vastgoeddeelnemingen (gemeente, vastgoeddeelneming, derde participanten) zodat de gemeente de integriteit van betrokken partijen kan toetsen. Ook de handhaving van de 'rechtshandeling' in de definitie van 'vastgoedtransacties' is daarbij van belang (zie ook onderdeel a. 'Andere rechtshandelingen').

De formulering van het huidige 'betrokkene' begrip leidt er overigens ook bij andere vastgoedtransacties toe dat niet de juiste partijen kunnen worden onderzocht. Het 'betrokkene' begrip zal ook daar moeten worden aangepast. Ter illustratie twee voorbeelden:

- 1) bij het sluiten van een onderhuurovereenkomst door een huurder, is ook gewenst dat op die onderhuurder het Bibob-instrument kan worden toegepast.
- 2) bij wijziging van een erfpachtrecht in het kader van de bestemming, wordt een aanvraag gedaan door de erfpachter. In de huidige situatie kan alleen de erfpachter worden gescreend, terwijl bij die wijziging veelal ook een ontwikkelaar, eindgebruiker en/of huurder betrokken is. Dat zijn partijen die veel baat hebben bij de transactie, maar die nu niet kunnen worden onderzocht. Het is wenselijk om ook in dergelijke gevallen het betrokkene begrip uit te breiden.

f. Timing Bibob-onderzoek bij vastgoedtransacties

De G4 en B5 verwelkomen de nieuwe redactie van artikel 5a. De tekst sluit beter aan bij de praktijk van de totstandkoming van vastgoedtransacties, in het bijzonder bij de praktijk van gebiedsontwikkeling. Het is voor gemeenten van groot belang om in een vroeg stadium onderzoek te doen naar de wederpartij. Tegelijkertijd is het ook voor de wederpartij van belang, omdat kosten toenemen naarmate het onderhandelingsproces vordert. Daarnaast zijn er maatschappelijke en stedenbouwkundige belangen die zich verzetten tegen screenen in een laat stadium, en daarmee vertraging van gebiedsontwikkeling. Bibob-onderzoek in een vroegtijdig stadium achten de G4 en B5 daarom proportioneel.

7. Afzien van het uitbrengen van een advies door het Bureau Bibob (art. 9 lid 6)

De introductie van een bepaling in de Wet Bibob waarbij het Bureau Bibob zelfstandig kan beslissen om adviesaanvragen niet te behandelen, wordt door de G4 en B5 sterk ontmoedigd. Er is begrip voor de behoefte om te voorkomen dat evident onredelijke adviesaanvragen het Bureau Bibob onnodig belasten. De wenselijkheid van het aanvragen van een advies bij het Bureau Bibob

kunnen gemeenten het beste zelf beoordelen. De wijze waarop de bepaling nu is geredigeerd, doet vermoeden dat het Bureau Bibob op de stoel van gemeenten kan gaan zitten. Dat lijkt ons, gelet op de positie van het Bureau Bibob als adviesorgaan, nadrukkelijk niet de bedoeling. Het artikel gaat daarnaast voorbij aan de behoefte van gemeenten om in bestuurlijk-gevoelige kwesties een advies aan te vragen, ook als het eigen onderzoek daar op het eerste gezicht geen aanknopingspunten toe biedt. Het voorstel is om het artikel te schrappen en in plaats daarvan een protocol te ontwikkelen aan de hand waarvan gemeenten kunnen afwegen om al dan niet een adviesaanvraag in te dienen. De G4 en B5 zijn zeer bereid om met het Bureau Bibob van gedachten te wisselen over een hanteerbaar afwegingskader.

8. Overige punten

a) Uitbreiding Wet Bibob, artikel 1, eerste lid, onderdeel c en onder zes

Verzocht wordt om het toepassingsbereik van de Wet Bibob verder uit te breiden door aan artikel 1, eerste lid, onderdeel c en onder zes, van de Wet Bibob toe te voegen:

Artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wabo: "*het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan [...]*"

De huidige toepassing van Bibob maakt het niet mogelijk om de ontheffing bestemmingsplan te toetsen aan de Wet Bibob. In sommige gemeenten bestaat het voornemen om het vergunningstelsel te vereenvoudigen, door o.a. de huisvestingsverordening aan te passen. In het kader van de lastenverlichting en om het aantal benodigde vergunningen die burgers nodig hebben om bijvoorbeeld kamerverhuur te mogen aanbieden terug te dringen wordt de kamerverhuurvergunning aangepast. Voor kamerverhuur hoeft geen aparte vergunning te worden aangevraagd, maar is een ontheffing bestemmingsplan voldoende (als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wabo).

b) Onderwijsbekostiging

Dringend verzoek is om de Wet Bibob rechtstreeks van toepassing te verklaren op onderwijsbekostiging.

c) Informatie over zakelijk samenwerkingsverband uit een proces-verbaal met vrijspraak gebruiken

Strafbare feiten die zijn uitgemond in een vrijspraak, kunnen niet aan betrokkene worden tegengeworpen. In voorkomend geval kan sprake zijn van een vrijspraak waarbij in het onderliggend proces-verbaal informatie voorhanden is die kan bijdragen aan de vaststelling van een zakelijk samenwerkingsverband. Nu het daarbij niet gaat om het vaststellen van de schuld aan een strafbaar feit, is het gewenst deze mogelijkheid ook in de Memorie van Toelichting te specificeren.

d) Privacy

Er wordt in de wetswijziging geen wijziging gebracht in de definities (artikel 1d en 1l) waar nog verwezen wordt naar de Wbp.

e) Tekstueel

- Nieuw artikel 27 lid 1 na onderdeel j volgt wederom j;
- Nieuw artikel 28 lid 2 na onderdeel n volgt wederom n.

Tot slot wil ik benadrukken dat betrokken gemeenten zeer bereid zijn tot nader onderhoud met het Ministerie om de gedane suggesties toe te lichten, en na overleg een bijdrage te leveren in de vorm van concrete tekstvoorstellen.

In vertrouwen dat u de suggesties en het aanbod ter harte neemt.

Met de meeste hoogachting,
De waarnemend burgemeester van Amsterdam,

J.J. van Aartsen

Mede namens,
de Burgemeester van Rotterdam A. Aboutaleb
de Burgemeester van Den Haag P. Krikke
de Burgemeester van Utrecht J. van Zanen
de Burgemeester van Tilburg T.L.N. Weterings
de Burgemeester van Eindhoven J.A. Jorritsma
de Burgemeester van Breda P.F.G. Depla
de Burgemeester van Den Bosch J.M.L.N. Mikkers
de Burgemeester van Helmond P.J.M.G. Blanksma-van den Heuvel

20180531-010 09:31 0812

**Gemeente
Amsterdam**

PostNL
Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

Gezien scankamer
VER

31 MEI 2018

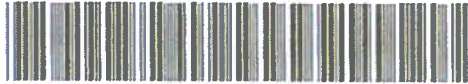
Gemeente Amsterdam
Stuur en Organisatie
Stibus 202, 1000AE AMSTERDAM

G-A-1

3SHMZN700076545

Ministerie van Justitie
A.G. van Dijk
Postbus 20301
2500EH 'S-GRAVENHAGE

3SHMZN700076545

FMHaaglanden

31 MEI 2018

Ontvangen